

MAGYAR KÜRIR.

N^{r.} 40.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 20-dikán, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Nagy Méltos. K o p á c s y J ó ' s e f Veszprémi Megyés Püspök, Ts. K. belső titkos Tanácsos Ő Excellentiájának, a' Magyar Királyné Udvari Cancelláriusának tulajdon kérésére kegyelmesen megengedni, hogy a' Magyar Kir. Hétszemélyes Táblánál eddig viselt Táblabírói hivatalát letehesse, egyszersmind pedig kegyelmesen megparantsolni, hogy Ő Excellentiájának a' törvények kiszolgáltatásában kimutatott példás szolgálatjáért az Ő Ts. K. Felsége különös kegyelmes tetszése kijelentessék.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Fő Tiszt. K r a t o q u i l a István Posonyi Káptalanbeli Kánonok Urat; a' Rátzkevi Szigetében lévő Sz. Pantaleoni Tit. Apátúrsággal kegyelmesen megtisztelni.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Julius-Rendnek kinevezett vitézei Maj. 6-kán nagy gyűlést tartottak. Itt elsőben az azelőtti napon választott Bureau (melly az Elölülöböl, Vice Elölülöböl, titoknokból és 10 más tagokból áll) megerősítetett; azután az Elölülő fel állván előterjeszté a' társaságnak, hogy a' gyűlésnek mi a' tzelja t. i. hogy eldöntse valjon a' Nemzeti megjutalmaztatásnak lehet e' általváltozni királyi kegyelem-

m é? továbbá, valjon az esküvést, mellyet egy Kir. rendelés kíván, de a' törvény nem parantsol, le kell e' tenni vagy sem? — Ekkor felolvasta a' titoknok az Ujságlevelenek erről a' tárgyról írott minden tzikkelyeit, mint tükörét a' köz vélekedésnek. Azután javallatképpen feltették a' gyűlésnek, azt a' Végzést, mellyet a' Bureau készített, ezen szavakkal: „Meggfontolván, hogy esküvést kívánni Frantzia Országban tsupán törvénynél fogva lehet: — hogy az 1830 Dec. 13-iki törvény, melly a' Julius-rendet behozta, (mint nemzeti jutalmat azoknak, kik magokat a' Juliusi dicsőséges revolutioban érdemesítették) semmi esküvést nem parantsol tzikkelyeiben; — hogy ha az Igazgatóságoknak jusát esmerné az ember, az 1830 Dec. 13-diki törvénynek kivüle más valami feltételnek kiszabására, az éppen annyit tenne mint just engedni neki ama törvénynek önkényes módosítására, 's annál fogva az érdemlett rendjelnek megtagadására vagy új kiosztására; — hogy a' Király, mint Képviseleje a' Nemzetnek, a' kinevezett vitézeknek a' keresztet által adhatja, kik akkor azt az ő kezéből vennék, de arra nints hatalma, hogy azt a' maga nevében adja; — hogy ezek a' szavak: „A' Király adta“ (mellyeket a' Ministerium a' kiosztani való keresztekre reá metszett) megváltoztatnák a' jutalomnak minémüségét, és ez által

az megszűnnék Nemzeti megjutalmaztatás lenni, és királyi kegyelemmé változnék; — hogy azok a' tettek, mellyekért a' rendtízim felállított, régibbek magánál a' Király igazgatása lételénél; — hogy azon egyetlen egy esküvés, mellyet ebben az esetben kívánni lehetne, a' hívségnek fogadása volna azok mellett a' Principiumok mellett, mellyek a' fegyverfogást (Juliusban) okozták és a' Nemzeti megjutalmaztatást gyümöltözték: ezen okoknál fogva kötelezik magokat a' tanátskozásban jelenlévő tagok, hogy ők az esküvést, mellynek kiszabását törvénytelennek tartják, le nem teszik; annak felette kötelezik magokat arra is, hogy a' rendtízimjét, mindjárt utánna a' Gyűléstől végzendő határozásnak, felvegyék és viseljék úgy a' mint azt a' (Követek Házabéli) Biztoságtól adott mustra szerént (fekete pántlikán) megtsináltatták.“ — Ez utóbbi tikkely egy akarattal félre vettetett; a' pántlika színére semmi különös betset helyhetni nem lehet, annál fogva a' kéket, mellyet az Igazgatószék akar, el kell fogadni. Midőn a' másik tikkely felett, melly az esküvést érdekli, éppen vokstra akarna menni a' dolog, fel áll egy polgár (Decrombis Ur) kinek meljé a' Bastille-rend ékesíté, és monda: „Polgárok! Nékem szerentsém volt a' Bastille ostromlását és lerontását segíteni, 's ennek a' nevezetes történetnek emlékezetére állított rendtízimjét megkapni; de tölem soha más esküvést nem kívántak, mint a' harmadik Statushoz az az a' néphez való hívség-re“ (Nagy tetszés.) — Decrombis Ur nagy tapsolás és brávo-kiáltás között a' Bureau tagjai közzé felvétetik. Azután ama tikkely, melly az esküvésnek kívánását törvénytelennek esméri, egy akarattal elfogadtatott; mint szintén az is, melly ezt a' felírást „a' Király

adta“ törvénytelennek végzi. — Utoljára jelenté az Elölülő, hogy a' jelenlévőknek a' kék pántlikát 1789 nek és 1850-nak Vitézze Decrombis Ur fogja kiosztani.

A' Seine megyei Esküdtek széke előtt Párisban Máj. 6 kán lefolyt a' „Figaró“ kiadójának Roqueplan Urnak pere, kit a' Kir. Fő Prokurator azal vádolt, hogy a' Király személyét és a' Királyi Familia tagjait megsértette Ujságlevelének egy tikkelyében, mellyet ez alatt a' tízim alatt: „A' Követek házának rajzolatja, Quasi-Királyi Ülés“ kiadott. Első kérdése az Elölülőnek hozzá e' volt: „Mitsoda rendtízimet hord az Ur a' gomb-lyukban? Roqueplan: A' Juliusi rendtízimet. Elölülő: Letette e' az Ur a' Máj. 2-ki Kir. rendelésben kiszabott esküvést? Roqueplan: Nem. Azt hiszem jussom van hordani, minthogy a' Betsület rendnél is az a' szokás, hogy a' piros pántlikát mindjárt felveszi a' kinevezett vitéz. Letenni való esküvést a' Követek háza nem végzett. — Ekkor megszóllalt Prokatora is Dupont Ur, és hatalmasan oltalmazta a' Juliusi férjfiaknak jussát a' Nemzeti megjutalmaztatás gyanánt nékiek adott keresztnek hordására. Persil Ur a' Kir. Prokurator halgatott. — Az ítélőszék félőrai tanátskozás után Roqueplan Urat a' vád alól felmentette.

Máj. 5-dikén, Napoleon halála napján nagy sokaság gyűlt Párisban fel a' Vendome-piatzra az Oszlophoz, — mellyre a' mint tudva van, Napoleon értz-képét (most tsinálják) újra fel fogják tenni — és ott, ellent nem állván a' zápor esső, az oszlop alja tzipráit és sassait ró'sa és viola koszorúkkal ékesítette. Rendetlenség nem esett; és az örkatonák, kik a' rostélyon belől állottak, magok szedték el és rakosgatták fel a' nékiek oda nyújtott virág bokkrétákat.

A' *Moniteur* Máj. 8-káról: jelentí: „A' hadi Minister (Marsal Soult) egy rendelést hozott, melly bizonyosan az egész országnak és tábornak tetszését megnyeri. Megparantsolta t. i. hogy a' lovas regementek két egész hónapig hadi marsokat járjanak tábori módon felkészülve, az első hónapban tsak Eskadronokban, a' másodikban pedig regementekben; és magokat nem tsak minden kifejlésekben gyakorolják, mellyek a' hadirendbe való kiállást, a' homlok változtatást és deployirozást illetik, hanem néhanéha útközben hartzot is próbálnak, kint a' szabad ég alatt táborot ütnek, elősereget vetnek, kémlelni tanulnak, szaguldozó öröket küldenek ki 's a' t. Ezek által a' hadi marsok vagy sétálások által a' lovasok katonásabb viselkedet nyerne, a' fordulásokba jobban bele tanulnak, a' mozgásokba nagyobb egység és erő jő, a' lovak megkeményednek és a' megszokott nyereg nem töri fel hátokat, a' mi néha a' háborúban a' lovasság meggyengülésének nagy oka 's a' t. Illyen gyakorlások jövendőben kétszer esnek minden esztendőben.“

Páris Máj. 11-dikén. Bizonyosnak beszélnek, hogy a' Király az Országnak minden részeit bé akarja utazni, hogy a' lakosoknak szükségeit és kívánságait személyesen láthassa és esmérhesse. Most elsőben Normandiának Megyéit fogja Ő Felsége a' Seine mentében megnézni, és Rouen, Havre 's talán Cherbourg városában is mulatni. A' megindulásnak napja, hihetően a' Nemzeti-gárdának megmustrálása után (a' mi Máj. 15-kére vagy on határozva) néhány napokkal fog történni. Azok között, kik a' Királyt kíséreni fogják, a' Hadi és tengeri Ministert említik.

Chateaubriand Ur Máj. 8-kán elment Párisból ki, Svájtz Országba, hol talán rendes lakását fogja venni.

A' Juliusi revolutioval nem tud megbékélni.

Bordeaux-ban mintegy két száz ember fejszékkel felkészülve kiment a' városból egyik külső városba az ott lévő deszkametszőbe, mellyet gőz-erőmű hajt, 's ezt a' gőzmozgóványt izre porrá törte, azon való boszszújában, hogy az e' féle művek sok száz szegény munkás embernek elveszik a' kenyerét. A' Nemzeti gárda a' békételeneket ezen épületből ugyan elszélesztette, de ismét két hasonló készületű deszkametszőbe mentek ugyan azzal a' feltétellel, hogy azoknak gőz-erőműveit öszvetörjék, de ez úttal megelegettek a' fenyegetődéssel. Más helyeken is, nevezetesen Fort-Louisban felzúdult nép, 's a' gőzhajókat öszve akarta törni; de a' miben a' felsőség rendelései 's a' gárdák és katonaság nekik ellentállottak.

N a g y B r i t a n n i a.

London Máj. 9-kén. A' Király Máj. 5-kén véletlen rosszul lett, a' honnan el kellett maradni az Udvarlásnak, mellyet a' Fő város bírái Ő Fgének tenni akartak, hogy meghívnák a' Londoni Polgárság nevében ebédre a' Guildhallba Máj. 20-kára. — A' *Courier* 7-dikről erre nézve így ír: „Olvasóink gyönyörűséggel fogják érteni, hogy derek Monarchának egészsége átáljában véve jó, és ellent nem állván az a' kis változás, melly tegnapelőtt érte a' Fő Város Polgárjait, szándéka volt 20-dikben meglátogatni. De azután meggondolván, hogy abban az esetben tsak hamar utánna úgy is megfogja látogatni a' fő várost a' Londoni új hídnak megnyitásakor, jobbnak vélte a' két látogatást egyszerre ejteni meg.“

A' Választások még eddig a' Reform barátinak nagy megelegetésére ütnek

ki. A' már tudva lévő 380 választott Képviselők közül 212 mellette, és 168 vagyon ellene a' reformnak. A' nép, sok helyeken, hol a' reform ellenségi győztek, lármásan jelenti békételenségét, p. o. Edinburgban. A' Választás jussa ott a' régi Systema szerént a' Várositanáts kezében vagyon, és az Edinburgi Senatorok Dundas Urat eleibe tettek Jeffrey Urnak (Skotziai Lord Ügyésznek) a' reform barátjának. A' néptűfos lármával és piszszegetéssel köszöntötte Dundas Urat, és a' Senatorok ablakait kövekkel behajigálta. Katonaságnak kellett kiállani a' tsendességnek helyre állítására. — Hasonló történt Plymouthban, hol a' Városi tanáts Cockburn Urat választotta Követté és Kapitán Elliot Urat a' reform barátját elmellőzte. A' lakosok rajta annyira felzúdultak, hogy Cockburn Ur, kit az emkerek az útszákon lestek, katonasággal késértetné magát a' Választóhelyről házához, és onnet titkon szökne el a' szomszéd faluba. Ellenben Kapitán Elliot Urat borostyánnal felkoszorúzott kotsiban meghordozták a' Város útszáin, és midön elmenne musika szóval kísérték ki a' városból.

L e n g y e l O r s z á g.

Az Országházai Máj. 5 kén elegy Ülést tartottak. A' külső Minister Gróf Malachovski, mint Szydloveci követ, az Országos Követek között foglalt helyet; és a' Ministeri padon tsak maga ült Statustanátsos Vielopolski Ur. A' tanátskozásnak tárgya Litvániának, Szamogitiának 's a' többi régi lengyel tartományoknak segítéséről szóló törvényjavallat vala. De minekelötte a' Vítatások megnyittatnának, Jasinski Ur figyelmezteté a' házakat arra a' külömbözésre, melly a' Ministerek véle-

kedéseiben a' Követek házának Máj. 2 diki Ülésében kitetszett, és tudakozta egyszersmind Vielopolski Urtól mitsoda rendszabásokat tett az Igazgatószék, hogy jövendőben minden ilyen egyenetlenséget eltávoztasson? — Vielopolski Ur felelt, hogy hajdani külső Minister Gróf Malachovski az Igazgatószektől elbotsáttatását kéri; más felől ő és a' Belső Minister előterjesztéseket nyújtottak fel az Igazgatószékhez, de választ reá még nem kaptak, mivel az Igazgatószék nem tellyes számú; nevezetesen két tagjai Moravski és Lelevel Urak nintsenek itthon Varsóban, és egy másik tagja az Igazgatószéknek Niemojovski Vintze Ur, a' Belső Ministernek Niemojovski B. Urnak, mint testvérjének ügyében nem akar bíró lenni. Ekkor a' Marsal (a' Követek Házának elölülője) jelenté, hogy a' mi Lelevel Urat illeti, ki a' feljebbi napokban a' Litvániából jött polgárokkal kiment a' táborba a' Generalissimusnak főhadiszállására, ő már ismét visszatért és itthon van. — Dembovski Ur tsudálkozik rajta, hogy Statustanátsos Vielopolski, Gróf Malachovski Urat, hajdani külső Minister névvel emlité, holott resignatioját az Igazgatószék még eddig el nem fogadta; ha pedig elfogadta, még tsudálatosabb, hogy az Igazgatószék így akarja a' szükséges egyességet a' Ministerek között megszerzeni, holott éppen Gróf Malachovski az, kinek gondolkozása az Országházaiéval megegyez; következésképpen az Országgyűlés egészen más elégtételt vár az Igazgatószektől. — Svidzinski Ur sürgeti az egyességnek (a' Ministerek között) mulhatatlan szükséges voltát; mindazáltal azt hiszi, hogy annak a' külömbözésnek, melly egyfelől a' Belső Minister és a' Finantz Minister között, másfelől Statustanátsos Vielopolski és a' külső

Minister között észrevételezt, igaz és helyes megítélésére tekintetbe kell venni azokat a környüállásokat, mellyek azt megelőzték. T. i. minekutánna nyilván meg volt mondva a Litvanusoknak Felírására adott válaszbán, hogy nekik az Országgyűlés törvényt szabni és vetni nyakokba nem akar; az Igazgatószék magát minden Végzéseiben szorosán ehez a Principiumhoz tartotta; és elvégezte magában, hogy annak mellette maradjon ama két törvényjavallatokban is, mellyek között egyiket az Orosz Uraság alól kiszabaduló tartományokba bevijendő Képviseletnek módjáról, másikat a nekik adandó segítségről az Országgyűlésnek felteve. Azonközben a Belső Minister és a Finantz Minister ketten rajta voltak, hogy az Igazgatószéket ama Principiumtól elhajtsák és nyilván kimutatták miképpen gondolkozzanak, midőn a Máj. 2-iki Ülésben ez utóbbi törvényjavallatnak szavaiban a Volovski Ur által feltett változtatást sürgették, mellynek értelme az Országgyűléstől kimondott Principiummal egészen ellenkezett. A külső Minister és Statustanátsos Vielopolski megmaradtak a már egyszer kimondott és felvett Principium mellett. Ebben állott az egész külömbözés; 's hogy ennek következtében Gróf Malachovskij finom érzésből (elakarván vele törölni a Ministerek közt uralkodni látszó egyenetlenséget) resignált, azt megfoghatja; de azt nem foghatja meg, hogy miért nem resignált a Belső Minister és a Finantz Minister is. — Ezeknek a hosszasan folyt vitatásoknak közepette, levél érkezett az Igazgatószéktől, mellyben az Országházai tudósítottak, hogy az Igazgatószék megtette a szükséges rendeléseket, hogy ezentúl a Ministerek között olyan külömbözés, mint a millyen Máj. 2-ikán történt, ne essék.

Ez a közlés véget vetett a további mellesleges vitatásoknak, és ekkor elkezdődött a tanátskozás a Litvaniát, Volhyniát 's a t. érdeklő törvényjavallat felett, melly is végre tsaknem egy akarattal a következő formában elfogadtatott, és törvénynyé léteztet: „A Senátoroknak és Országos Követeknek Házai, a Nemzeti Igazgatószéknek javallatjából, az Országgyűlési Biztosság vélekedésének meghallása után — megfontolván, hogy a Lengyel Ország Nemzeti felkelésnek és testvéreinknek az Orosz Uraság alól való kiszabadítására kijelentett készségünknek következtében, Samogitiában, Litvaniában, Volhyniában, Podoliában és Ukraniában már kiütött az Insurrectio; hogy ez a kiütött felkelés naponként tovább terjed és annál fogva részünkről segítséget kíván, és szükséges gondoskodást az Insurrectio terjedése akadályjainak elhárításáról és megbüntetéséről mindazoknak, valakik a Lengyel földet újra az Orosz hatalom alá téríteni törekednének; végezték és végezik a mi következik: 1. Tzikk. Minden része a hajdani Lengyel Királyságnak és az azzal valaha egyesítve lévő fejedelemségeknek és földeknek, ha felkölt és magát az Ország Insurrectiojához kaptsolja, újra vissza jö az Országhoz, mint volt a megosztás előtt, és vissza jut megavulhatatlan jussaihoz. Megígértetik neki és minden lakosainak minden lehetséges segítség és oltalom, valamint a részvétel is az Országos tanátskozásokban és azokban a Tractatusokban, mellyekkel a mostani Királyságnak részei birnak. 2. Tzikk. Mindenütt valahol ezeknek a földeknek lakosi felkelnek, hogy magokról az Orosz Uraságot lerázzák, minden ott lakos a ki a felkelésnek kárára tselekszik vagy a tartományt az Orosz hatalom alá vissza hajtani igyekszik, Hazaáruló gyanánt tekintessék, hadiszék eleibe álltassék és

megbüntettség. 3. T z i k k. E' jelen Végzésnek végre hajtása a' Nemzeti Igazgatóságokra, és a' Generalissimusra — kitkit a' mennyiben illet — bízattatik.“ —

V a r s ó Máj. 9-kén. Hívtalos tudósítások a' tábortól még nem jöttek. Annyit azomban már tudunk, hogy Máj. 4-kén dél tájban a' tábornak jobb szárnyánál, K a l u s c z y n városán túl, egy reánk nézve kedvező kimenetelű tsata történt. 6-ikban Seregeink több pontokon recognosciroztak. — Sokan kik a' dologhoz értenek abban a' vélekedésben vagynak, hogy Feldmarsal Diebits, mint az előtt K u f l e v n é l akarta jobb szárnyunkat oldalról békeríteni, úgy most K a m i e n c z y k és R a d z y m i n táján a' bal szárnyat akarná elkeríteni és megtámadni. — Az Országnek éjszaki határán C h o r z e l l e n b ö l kiverettettek az Oroszok, és az O m u l e v vizének inenső partján ellenség többé nints. — Mihály Nagy Hertzeg L o m z á b ó l e l m e n t és főhadi szállását S u v a l k i b a t e t t e, honnét S a m o g i t i a felé (hol az Insurrectio nagyon erőt velt) útban van a' testörző seregekkel.

A' Fő Város Kormányozója hirdeti, hogy C i c h o c k i R a f a e l r e (Lengyel földes Urra) mint az Oroszokattitkon segítő és a' Lengyel tábor mozdulásairól tudósító árulóra kimondott halálos büntetésnek végrehajtása, mellynek 6-ikban kellett volna megadni, az Igazgatóságoknak parantsolatjából, további rendelésig elhalasztatott.

A' Belső Minister és Statustanátsos V i e l o p o l s k i az Igazgatóságokhoz resignatioikat beadták.

O r o s z O r s z á g.

A' R i g a i U j s á g April. 28-káról, a' következő töredék tudósításokat közli Litvániából az Insurgensek és Oroszok közt folyó tsatazásokról: „Az a' se-

regtsapat, melly a' Keletitenger-körületnek kormányozója, General Báró P a h l e n alatt E l l e i n é l fekszik, Apr. 23 kán az Insurgenseket a' szomszéd erdőből kiverte és őket megszalasztotta. A' Mitau határszélnél K a l v e n mellett az Insurgensek nagy csoportban öszvegyűlve megtámadták az Orosz elő-öröket, de néhány ágyúlovések tsak hamar megfutamították őket. A' Kozákok utánok eredvén közzülök 20-at elfogtak; azonkívül 70 en az Insurgensek közzül elestek. — Apr. 24 kén tovább menvén Generál P a h l e n Janisek faluját elfoglalta. Az ellenség ezt a' falut, a' mint a' lakosok beszéltek, fel akarta gyújtani és égetni, de a' gyorsan üldöző kozákok nem engedtek arra néki időt. — General R e n n e k a m p f Polangenből jelenti, hogy ő 20-ikban éjjel D o r b i a n faluból az Insurgenseket kinyomta, egy hat fontos (golyóbisú) vas-ágyújokat elvette, és 3 vezért, 2 Papot és 51 embert közzülök elfogott. — Föerdömester M a n t e u f e l jelenti, hogy ő April. 22-kén S c h o d e n faluját az Insurgensektől elvette, 50-et közzülök megölt, és mintegy 40-et elfogott; és ezen Expeditionak szerentsés végzése után elébbi helyére visszatért. Részünkről a' veszteség mind ezen tsatákban, igen tsekély volt.“ —

V i l n a April. 18-kán. Városunk jó formán el van vágva minden oldalról a' közösüléstől, és tsak nem ostrom alatt vagyunk. Az Insurgensek minden felől környülvettek; hanem jönnek a' Seregek nekünk is segítségünkre több helyekről és reményljük, hogy rövid napok alatt az egész környék megtisztittatik a' pártos tsapatoktól.

Két Szitziliai Királyság.

N á p o l y April. 29 dikén. A' hívtalos Ujság (Giornale del regno d'olledue Sicilie) jelenti: „Urunk Ő Fge a'

Király elvégezte magában, hogy Országának némelly tartományait meglátogassa, hogy parantsolatnak végrehajtásáról személyesen meggyőződjek, és népének szükségeit közelről lássa és esmérje; mivel Ő megemlékezik szent fogadásáról, hogy a' Mindenhatótól reá bízott jóltévő hatalmat, kezében hasztalan hevertetni nem akarja. Ez a' látogatás pusztá atyai látogatás lesz, minden külső Királyi pompa nélkül. A' tserfa, melly alatt Szent Lajos, jobbágyainak ügyét kihalgatni és az igasságot kiszolgáltatni szokta; IV Henriknek az a' kívánsága, hogy minden parasztnak Vasárnap és innepnapokon tyúk főjjon a' fazékában; az adóknak leszállítása, a' mivel XII Lajos a' „Nép Atyja“ nevet magának megszerzette — ezek azok a' dicső példák, mellyeket Királyunknak ifjúi szíve Őseinek históriájában magának felkeresett, és követni kíván. — Ő Fge a' Király nem enged meg ezalkalmatossággal semmi pompát, innepet, vagy költekezést a' kösségeknak; sem azt meg nem engedi, hogy a' tartományoknak kormánytisztjei Eleibe jöjjenek. Szállva a' Király a' kormánytiszték házaiban lesz, vagy a' Város- és falu-házánál, 's szükség idejében a' Püspököknél vagy Klastromokban. Asztaláról kísérei gondoskodnak; a' Postáknak meg van hagyva, hogy csak 5 kotsira tartsanak készen lovakat. —

E l e g y e s D o l g o k.

Kis Ásia szélén földrengés kezdi a' lakosokat rettegtetni. Szmyrnában Mártz. 28-dikától kezdve 31-dikéig több ízben tapasztaltatott a' földnek rázkódása; 28-dikán estveli 7 óra után az első fellökődő mozgás nem volt tartós, külömben igen veszedelmes lett volna; a' második

8 óra után már erősebb volt de hullámosingadozású; a' harmadik éjjeli 3 óra tájon kezdődött 's 20 másod pertzig tartott, melly igen sok kárt tett, mert fellette sok ház megrepedett, és ha még tovább tartott volna most az egész város omladéokban feküdnék. Ezen harmadszori földrázkódást az állatok egynehány szempillantással előre megéreztek, 's félelmeket ordítással, bögéssel, visító sikoltással, a' lovak pedig a' földnek dombolásával 's kapálódzással jelentették, valamint azzal is, hogy elszabadulni törekedtek. A' kikötőben álló tengeri hajók olyan kemény ütődésekkel hanyódtak felfelé, mint midőn fenekek kösziklához tsapódvánhajótörést szenvednek. Az egész várost rettegtető szorongattatás fogta el. A' hajókon lévők vették észre, hogy a' kikötőben a' tenger feneke egynehány nap olta mozgásban van.

M a g y a r O r s z á g.

E' folyó évi Május hónap 9-dikén szélütésben meghalt életének 51 esztendejében jeles hazánkfia T. T. Réthei Rötth Jó'sef Úr több T. N. Vgyék' Tábla Bírása, az országos kiküldöttség' egyik jeles tagja, Méltós. Nagy-Károlyi Gróf Károlyi Nemzetség' jusainak Igazgatója, özvegyének, magzatának, barátinak, 's tisztelőinek méltó keservére. Hideg tetemei Máj. 10-ikén délutáni 6 órakor takarítottak el.

Füssön Tek. Ns. Komárom Vármegyében lévő Praedialis Helységben April. 27-ikén tartatott Méltóságos és Fő Tisztelendő Kováts Tamás Szent-Benedek Fő Apátja és a' Nemes Praediális Füssi Szék örökös Fő Ispányának 's Collatorának előlülése alatt ezen Nemes Praedialis Széknek Tiszt-újjító gyülekezete, melly alkalmatossággal választattak: —

Al-Ispánynak: Ts. Ghyczi, Assa és Ablancz-Kürthi Ghyczy Rafael Úr, több T. N. Vgyék Tábla Bírāja; Fő Jegyzőnek: T. Zánthó Mihály Úr, a' Ns. Széknek 's T. N. Győr Vgye' Táblabírāja, nem különben Sz. Kir. Győr városa Tanácsosa; Al Jegyzőnek Nztles Mendel István Úr a' Széknek Tábla Bírāja, és Sz. Kir. Győr városa Al-Ügyviselője; Ügyviselőnek: Nztles Pázmán 'Sigmund Úr; Szolga Bírónak: Ntes Hajdatsy Pál Úr, a' Ns. Széknek Tábla Bírāja és T. N. Komárom Vgye Esküttje; Esküttnek: Nemzetes Kováts Márton Úr, a' Ns. Széknek Tábla Bírāja és T. N. Győr Vgye' Esküttje; helybéli Esküttnek és Perceptornak: tovább is Vayas Vatai Orbán István Füssi Közbirtokos kinevezetvéen, Hivatalában megerősített: ugyan ezen alkalmatossággal Ő Méltósága a' Fő Ispány Ur által Tábla-Bírói ranggal számos Méltos. és Tttes Hazafiak megkülömböztettek.

A' Nemzeti Körszín (amfi teátrum), melly Pesten a' Hatvani útsza kapun kívül a' Mélt. Báró Podmaniczky Nemzetség' úgy nevezett Beleznay kertjében, a' szabad ég alatt, minden kitelhető szorgalommal, díszszel és költséggel, illő tsínos ízléssel állított fel, mellynek 14 lózsái, legalább száz személyre való zárt székei, földszinti és 2 ik helyei, 's emeletje legalább 3000 nézőnek bőv helyet adnak, a' folyó esztendő és hónap 12-ikén Zrínyi, vagy is Szigetvára ostromlása's bévetele tzműnemzeti vitézi Játékkal nyittatott ki, és benne a' nyári hónapok alatt, az alapos törvények által rendbeszedett, az ország' több részeiből összeválogatott Tagokból álló Társaság minden hónapban hat vi-

tézi 's más tündéres Játékokkal fogja gyönyörködtetni az ön Nemzetiséget becsülő Tettes Közönséget.

Jelentés az Auróra' folytatásáról.

Több, részint levél — részint szóbeli kérdések intéztetvéen hozzám az Auróra iránt, szerentsém vagyok a' tisztelt közönségnek jelenteni, hogy az általam folytattatni fog, 's az 1852-dik évre szolgálendő kötet Pesti Augustusi vásárig okvetetlen megjelenik; négyrészmetszettel, Trattner - Károlyi István' könyv-műhelyében nyomtatva.

A' munkának tartalma olly neműleszen mint eddig, szerkeztetési principiumai (némelly tsekélyebb tekinteteket kivéve) ugyan azok maradnak, melly szerint ditső emlékezetű alapítója, Kisfaludy Károly, tíz éviglen szerkeztette volt. Íróji — értem a' jelesbeket — szinte azok lesznek, kiknek 'munkájiktól az eddigleni kötetek fényöket vették. —

Hazafiúi bizodalommal szóllítom fel ezennel magyar 's erdély-orzágnak egyéb íróit is, kik a' szép literaturai pályán munkálnak, méltóztassanak ez ügyet melly a' nemzeté — nem enyém — dolgozásaikkal elősegélni.

Pest, Aprilisban, 1851. Bajza.

A' pénz folyamat Május' 19-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	83 3/16
Az 1820-béli sorsosok,	157 5/16
Az 1821-béli hasonlók,	116 4/5
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, — — for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek	1054 3/4 for. ton.
Conv. Pénzben.	

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó's ef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)